

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിനാലുത്തൊമ്പതാം ഭാഗം

ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം വെളിപ്പെട്ടു: ദൈവത്വത്തെയും
മാനവത്വത്തെയും ഏകീകരിക്കുന്നത്

Jeff Pippenger

2024-03-21

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാല്പതാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ നാം പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോൾ, ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കോമ്പിന്റെ ചരിത്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ആ വാക്യത്തിനുള്ളിലെ ആന്തരിക ചരിത്രരേഖയെ നാം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാം ദൂതൻ വരുമ്പോൾ ക്രിസ്തു തന്റെ ദൈവികസ്വഭാവത്തെ മാനുഷികസ്വഭാവവുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള സൂചനാബിന്ദുവായി, യെഹൊസ്കേൽ മുപ്പത്തേഴാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ട് കോലുകളുടെ യോജിപ്പിനെ നാം പ്രയോഗിക്കുന്നു. വരിക്കു മുകളിൽ വരി എന്നപോലെ, ഏഴാം കാഹളനാദത്തിന്റെ സമയത്ത് സമാപിക്കുന്നതായി യോഹന്നാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞ ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മസന്ദേശം, അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസ് പ്രത്യേകിച്ച് ലവൊദിക്യയ്ക്കു അയച്ചതായിരുന്നു. യെഹൊസ്കേൽ, യോഹന്നാൻ, പൗലോസ് എന്നിവരുടെ സാക്ഷ്യം 1888-ൽ ജോൺസിന്റെയും വാഗ്ലണിന്റെയും സന്ദേശത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട അതേ ദൈവമർമ്മവുമായി യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു; അതായിരുന്നു ലവൊദിക്യയ്ക്കുള്ള സന്ദേശം.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി, ലാവൊദിക്യയിലെവർക്കായി, ശരീരത്തിൽ എന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏവർക്കായും എത്ര മഹത്തായ പോരാട്ടം എന്നിരിക്കുന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, സ്നേഹത്തിൽ ഏകീകൃതരായി, ബോധ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയത്തിന്റെ സകല സമ്പത്തുകളിലേക്കും, ദൈവത്തിന്റെയും പിതാവിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും രഹസ്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു; അവനിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സകല നിധികളും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊസ്സ്യർ 2:1-3.

ദൈവത്വത്താലും മാനവത്വത്താലും രണ്ടു ഭാഗങ്ങളെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രായശ്ചിത്ത പ്രവൃത്തിയെന്നും ദൂതൻ എന്തെങ്കിലും; എങ്കിലും, ദൈവത്വത്തിന്റെ മർമ്മമായ ആ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളെ ഐക്യപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു സമ്പൂർണ്ണ വുമായി നിറവേറലിനെയാണ് പൗലോസ് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, ആദ്യമായി 1856-ൽ

എത്ത ിയതും, തുടർന്ന 1888-ൽ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ട്തും, പിന്നെ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ നിറവേറൽ കണ്ടെത്ത ിയതുമായ ലവോദിക്കു ധാവിനുള്ള സന്ദേശമായിട്ടാണ് അവൻ ആ സന്ദേശത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ത്. ഏഴാം കാഹളത്ത ിന്റെ നാദത്ത ിൽ പൂർത്ത ിയാകേണ്ട ിയിരുന്ന ദൈവത്ത ിന്റെ മർമ്മം അവൻ അവതരിപ്പിച്ച പ്പെ ധർ, പൗലോസ് ആലയത്തെ ദ്രവിധ സ്വഭാവമുള്ള തായിട്ടാണ് തിരിച്ചറിയുന്ന ത്. അവൻ ആ മർമ്മത്തെ ഒരു ശിരസ്സായും ഒരു ശരീരമായും വിഭജിക്കുന്ന ു.

അവൻ ശരീരത്തിന്റെ, അതായത് സഭയുടെ, തലയാകുന്നു; അവൻ ആദിയും മരിച്ചവരിൽനിന്നുള്ള ആദ്യജാതനും ആകുന്നു; എല്ലാറ്റിലും അവന്നു പ്രാധാന്യം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതിന്നു. എന്തെന്നാൽ സകലപൂർണ്ണതയും അവനിൽ വസിക്കേണ്ടതു പിതാവിന്നു പ്രസാദമായി; അവന്റെ ക്രൂശിന്റെ രക്തം മുഖാന്തരം സമാധാനം വരുത്തി, അവൻ മുഖാന്തരം സകലത്തെയും തനിക്കുതന്നെ ഒത്തു ചേർക്കേണ്ടതിന്നു; ഭൂമിയിലുള്ളവയോ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയോ ആയ സകലത്തെയും, അവൻ മുഖാന്തരം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. ഒരുകാലത്ത് ദുഷ്ടർമ്മങ്ങളാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ അകന്നവരും ശത്രുക്കളുമായിരുന്ന നിങ്ങളെയും, ഇപ്പോൾ അവൻ തന്റെ ജഡശരീരത്തിൽ മരണത്താൽ ഒത്തു ചേർത്തിരിക്കുന്നു; തന്റെ സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധരും കുറ്റമില്ലാത്തവരും ആക്ഷേപമില്ലാത്തവരുമായി നിർത്തേണ്ടതിന്നു. നിങ്ങൾ കേട്ടതും ആകാശത്തിൻ കീഴിലുള്ള സകലസൃഷ്ടികൾക്കും പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതുമായ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നീങ്ങിപ്പോകാതെ, വിശ്വാസത്തിൽ അടിസ്ഥിതരായി സ്ഥിരതയോടെ നിലനിൽക്കുമെങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നെ. ആ സുവിശേഷത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായി ഞാൻ പൗലോസ് നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ ഞാൻ ഇപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുന്നു; അവന്റെ ശരീരമായ സഭക്കുവേണ്ടി, ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതു എന്റെ ജഡത്തിൽ ഞാൻ നിറവേറ്റുന്നു. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം, ദൈവവചനം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ടതിന്നു, അതിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായി ഞാൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൊലൊസ്സർ 1:18-25.

ക്രിസ്തു സകലത്ത ിലും പ്രാമുഖ്യം കൈവശം വെക്കേണ്ട തല ആകുന്ന ു. അവന്റെ സഭ ശരീരം ആകുന്ന ു. തലയും ശരീരവും ചേർന്നൊന്നായി ദൈവികതയും മനുഷ്യജീവനും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു; ഇതോടൊപ്പം മറ്റൊരു പ്രധാന സത്യവും വെളിവാകുന്ന ു. തലയും ശരീരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്നതിൽ, തല ശരീരത്ത ിനുമേൽ പ്രാമുഖ്യം കൈവശം വെക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവത്ത ിന്റെ സ്വരൂപത്ത ിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യരിൽ, ഉയർന്ന ശക്തികൾ (താഴ്ന്ന ശക്തികളായ ശരീരം) മേൽ ആധിപത്യം പുലർത്തേണ്ടതാണ്. അവ ഒരുമിച്ചു ഒരു സത്തയെ രൂപീകരിക്കുന്ന ു; അല്ലെങ്കിൽ യോഹന്ന

അളക്കേണ്ടിയിരുന്ന ആലയത്തറിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ, അവ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ യും (മനുഷ്യ ജീവം, ശരീരം), അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലത്തെ യും (ദൈവികത, തല) പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രണ്ടും എങ്ങനെ "ഒരു വടി", അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ശരീരം, ആയി ചേർക്കപ്പെടുന്നതെന്നത് "at-One-ment" എന്ന പ്രവൃത്തിയാണ്. പൗലോസ് തുടർന്ന് പറയുന്നത്:

നിങ്ങൾക്കായി എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കാര്യവിഹിതപ്രകാരം ഞാൻ അതിന്റെ ശുശ്രൂഷകനായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ വചനം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ടതിനു തന്നെ. അതായത് യുഗങ്ങളായും തലമുറകളായും മറഞ്ഞുകിടന്നിരുന്ന ആ മർമ്മം; ഇപ്പോഴോ അവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഈ മർമ്മത്തിന്റെ മഹത്വസമ്പത്തിന്റെ എന്താകുന്നു എന്നു ദൈവം അവർക്കു അറിയിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു; അതെന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ഉള്ള ക്രിസ്തു, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ. അവനെയത്രേ ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഏവരെയും സർവ്വജ്ഞാനത്തോടുകൂടെ ബോധിപ്പിച്ചും ഏവരെയും ഉപദേശിച്ചും, ക്രിസ്തു യേശുവിൽ ഏവരെയും പൂർണ്ണരായി സമർപ്പിപ്പാൻ. അതിന്നായിട്ടുതന്നെ അവൻ എന്നിൽ ശക്തിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തന്റെ പ്രവർത്തനപ്രകാരം ഞാനും പ്രയത്നിച്ചുകൊണ്ടും പോരാടിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നു. കൊലൊസ്സ്യർ 1:25-29.

നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത, "ഓരോ മനുഷ്യനെയും ക്രിസ്തുവിൽ പരിപൂർണ്ണനായി" അവതരിപ്പിക്കുന്നതു, "ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം" ആകുന്നു; അത് ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും ചേർന്നുള്ള ഐക്യം തന്നെ, അല്ലെങ്കിൽ പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യരാശിയിലുള്ള "ക്രിസ്തു തന്നെ മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ" ആകുന്നു. ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ ആ രഹസ്യം നിവൃത്തിയാകുന്നു. യെഹെസ്കേൽ ആ യോജിപ്പിനെ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, ഒരു വടി വടക്കൻ രാജ്യത്തിനും മറ്റൊന്ന് തെക്കൻ രാജ്യത്തിനുമായി ഉപയോഗിച്ച് ആ പ്രതീകാത്മക ബന്ധത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അത് "നാലുത്താറ്" എന്ന സംഖ്യയാൽ ദേവാലയത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. "നാലുത്താറ്" എന്ന പ്രതീകാത്മക ബന്ധത്തിന്റെ വടി "ഇരുനൂറ്റിരുപത്" എന്ന പ്രതീകാത്മക ബന്ധത്തോടു ചേർക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്.

രണ്ടു നൂറ്റിരുപത് ദൈവികത മനുഷ്യത്തോടു ചേർന്നിരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ്. 1611-ൽ King James Bible പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതു മുതൽ 1831-ൽ Miller-ന്റെ സന്ദേശം ആദ്യമായി അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതുവരെയും, തുടർന്ന് 1833-ൽ Vermont Telegraph-ൽ ആ സന്ദേശം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതുവരെയും, ആകെ രണ്ടു നൂറ്റിരുപത് വർഷമാണ്. 1798-ൽ ദാനിയേൽ പുസ്തകം മുദ്രവിമോചനം ചെയ്തപ്പോൾ ബൈബിളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിജ്ഞാനവർദ്ധനയുടെ ഔദ്യോഗിക രൂപീകരണമായിരുന്ന Miller-ന്റെ സന്ദേശം. 1611 എന്ന ആരംഭ

തീയതിയിൽ ഒരു ദൈവിക പ്രമാണം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു; 1831 എന്ന അവസാന തീയതിയിൽ 1798-ൽ മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യപ്പെട്ട ദൈവസത്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ഒരു മാനുഷിക പ്രസിദ്ധീകരണം ഉണ്ടായി.

ആ മൂന്ന് തീയതികൾ രണ്ട് നൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങളെ മാത്രം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതല്ല; ഹെബ്രു അക്ഷരമാലയിലെ ആദ്യത്തെയും പതിമൂന്നാമത്തെയും അവസാനത്തെയും അക്ഷരങ്ങൾ ചേർത്ത് "സത്യം" എന്ന പദം രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വിധത്തിലുള്ള ഹെബ്രു പദമായ "സത്യം" എന്നതിന്റെ ഘടനയെയും അവ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ഒരു ദൈവിക പ്രസിദ്ധീകരണവും അവസാനത്തിൽ ഒരു മാനുഷിക പ്രസിദ്ധീകരണവും ഉണ്ട്; കൂടാതെ 1798, ജ്ഞാനത്തിന്റെ വർധനവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതിലൂടെ ആ ജ്ഞാനത്തെ നിരസിച്ച ദുഷ്ടരായ ഒരു വർഗ്ഗം വെളിപ്പെടുകയും, അങ്ങനെ കലാപത്തിന്റെ പ്രതീകമായ പതിമൂന്നാമത്തെ അക്ഷരത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. രണ്ട് നൂറ്റിരുപത് വർഷങ്ങളുടെ ആ ബന്ധം ആദ്യ ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു; മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനം രണ്ടാമത്തെ സാക്ഷിയെ നൽകുന്നു.

1776-ൽ ദൈവിക രേഖയായ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു; ഇരുന്നൂറി ഇരുപത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം, 1996-ൽ, മനുഷ്യരേഖയായ *The Time of the End* മാസിക പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മനുഷ്യരേഖ 1989-ൽ അന്ത്യകാലത്ത് ഉൽപ്പാദിക്കപ്പെട്ട ജ്ഞാനവർധനയിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ഭവിച്ചത്; 1798-ലെപ്പോലെ തന്നെ, അത് സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ദൈവിക സന്ദേശത്തിനെതിരായ ഒരു കലഹം ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചു. 1996-ലെ ജ്ഞാനവർധനം, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ, 1776-ൽ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംഭരണവും അമേരിക്ക നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ അതിന്റെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഇതിലൂടെ ഇരുന്നൂറി ഇരുപത് എന്ന സംഖ്യ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ചേർന്ന സംയോജനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നതിന് ഒരു രണ്ടാം സാക്ഷ്യം ലഭിക്കുന്നു; ആ രണ്ടാം സാക്ഷ്യം "Truth" എന്ന ഒപ്പോടെ മുന്നോട്ടുവെക്കപ്പെട്ടു; ഒന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ (ആദ്യത്തേത്) ഒരു ആദ്യ സാക്ഷിയാലും, മൂന്നാം ദൂതന്റെ ചരിത്രത്തിൽ (അവസാനത്തേത്) രണ്ടാം സാക്ഷിയാലും അത് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

1776-ആം വർഷം ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാം രാജ്യമായി ഭൂമിയിലെ മൃഗത്തറിന്റെ യഥാർത്ഥ തുടക്കത്തിന് മുമ്പായി ഉണ്ടായി ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തെയും അടയാളപ്പെടുത്തി. ആ തയ്യാറെടുപ്പ് കാലഘട്ടത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ ഒപ്പം വീണ്ടും 1776 മുഖാന്തിരീച്ചറിയപ്പെട്ടു; അത് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി, 1798 ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാം രാജ്യമായി അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി. ആ

ആരംഭത്തെ തുടർന്നും അവസാനത്തെ തുടർന്നും ചരിത്രത്തെ തുടർന്നും നടുവിൽ, പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഭരണഘടന അംഗീകരിച്ച തിനാൽ 1789 മദ്ധ്യേ അക്ഷരത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഈ മൂന്നാം തീയതികളും അമേരിക്ക ഐക്യ നാടുകളുടെ "സംസാരം" പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും; 1776-ലെ സ്വാതന്ത്ര്യ പ്രഖ്യാപനത്തോടും, 1789-ലെ ഭരണഘടനയോടും, 1798-ലെ Alien and Sedition Acts-നോടും കൂടി. ആ ചരിത്രം ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വർഷങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും; അത് ഇരുന്നൂറുപതിനാലെ ദശാശ്വമോ ദശാശ്വദാശമോ ആകയാൽ, ദൈവികതയും മനുഷ്യത്വവും സംയോജിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രതീകത്തെക്കൂടി അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതും.

അത് മേയ്പ്പാടായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്, ആട്ടിൻകുട്ടിയായ് (ദൈവത്വം) ആരംഭിച്ച, മഹാസർപ്പമായി (മാനവത്വം) അവസാനിക്കുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ട ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെയാണ്. 1776-ആം വർഷം ദൈവത്വത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; അന്യജനനിയമങ്ങളും രാജ്യഭാഗവേലിയമങ്ങളും മാനവത്വത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ബെബിൾ പ്രവചനത്തിലെ ആറാം രാജ്യമെന്ന നിലയിൽ ഭൂമിമൃഗത്തിന്റെ ആധിപത്യം ആരംഭിക്കുന്നതിനും മുമ്പുള്ള ആ ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷങ്ങളിൽ, ആട്ടിൻകുട്ടിയിൽ നിന്നും മഹാസർപ്പത്തിലേക്കുള്ള പരിവർത്തനം മുൻരുപമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

യൂദയുടെ തെക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരായ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറുപത് വർഷത്തെ ന്യായവിധിയുടെ ആരംഭം, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, വാക്യം പതിനാലിലെ രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. യൂദയിലെ വിശുദ്ധമന്ദിരവും സൈന്യവും ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നത് ക്രി.മു. 677-ൽ ആരംഭിച്ചു; രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു വർഷത്തെ പ്രവചനം അതിന്റെ ഇരുന്നൂറുപത് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ക്രി.മു. 457-ൽ ആരംഭിച്ചു. യൂദയുടെ തെക്കൻ രാജ്യത്തിന്റെ വടി, വടക്കൻ രാജ്യത്തോടുള്ള നാൽപ്പത്താറ് എന്ന പ്രതീകത്താൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതുപോലെതന്നെ, ഇരുന്നൂറുപത് എന്ന ബന്ധത്താൽ രണ്ടായിരത്തി മൂന്നു വർഷങ്ങളോടും അതു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പൗലൊസ് താൻ ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥാപനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടു; തുടർന്ന്, താൻ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന ആ വ്യവസ്ഥാപനത്തെ ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം എന്നു നിർവചിച്ചു; അതായത്, നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു — മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ. തിമൊഥെയോസിനോടു എഴുതുമ്പോഴും അവൻ ഈ സത്യത്തെ കൂടുതൽ വിശദീകരിക്കുന്നു.

ഭക്തിയുടെ രഹസ്യം മഹത്തായതാകുന്നതും എന്നതിൽ യാതൊരു വിവാദവും ഇല്ല : ദൈവം ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി, ആത്മത്വവിൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു, ദൂതന്മാർക്കു ദർശനമായിത്തീർന്നു, ജാതികൾക്കിടയിൽ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു, ലോകത്തിൽ

വിശ്വ സിക്ക് ഷെട്ടു, മഹിമയിലേക്ക് ഉയർത്ത ഷെട്ടു. 1 തിമൊഥെയോ 3:16.

ഇവിടെ പൗലോസ് ഭക്തിയുടെ മർമ്മം ദേഹത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദൈവം ആണെന്ന് പറയുന്നു. ദൈവം തല ആകുന്നു, ദേഹം ശരീരം ആകുന്നു. ഭക്തിയുടെ മർമ്മം വിശ്വാസിയിൽ ഉള്ള ക്രിസ്തുവാണ്; അത് ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനമാണ്. ഹോശേയ ചെങ്കുത്തുപോലെ പൗലോസും വിവാഹത്തിന്റെ രൂപകം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

നാം അവന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങളും, അവന്റെ മാംസത്തിലും അവന്റെ അസ്ഥികളിലും ഉള്ളവരുമാകുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ട് തന്റെ ഭാര്യയോടു ചേർന്നിരിക്കും; അവർ ഇരുവരും ഒരേ മാംസമായിരിക്കും. ഇത് ഒരു മഹാരഹസ്യം ആകുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും സംബന്ധിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. എഫെസ്യർ 5:30-32.

മുപ്പത്തിയേഴാം അധ്യായത്തിൽ, അവസാന ദിവസങ്ങളിലെ നിയമത്തെ—ഒരുലക്ഷം നാല്പത്തുനാലായിരം എന്നു തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നവരോടുള്ള പുതുക്കപ്പെട്ട നിയമത്തെ—യെഹെസ്കേൽ തിരിച്ചറിയുമ്പോൾ, രണ്ടു വടികൾ ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം അദ്ദേഹം നൽകുന്നു. ആ രണ്ടു വടികൾ, വരിക്കു മേൽ വരിയായി, ഹോശേയയുടെയും പൗലോസിന്റെയും വിവാഹരൂപകത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവ ഒന്നിച്ചുചേർന്നപ്പോൾ, അവർ ഇനി രണ്ടു ജാതികളായിരിക്കേണ്ടതില്ല; പകരം, എന്നേക്കുമായി ഒരു ജാതിയായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ഞാൻ അവരെ ഇസ്രായേലിന്റെ പർവതങ്ങളിന്മേൽ ദേശത്തിൽ ഒരു ജാതിയാക്കും; അവർക്കെല്ലാവർക്കും ഒരേ രാജാവു രാജാവായിരിക്കും; അവർ ഇനി രണ്ടുജാതികളായിരിക്കുകയില്ല; ഒരിക്കലും ഇനി രണ്ടു രാജ്യങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. അവർ ഇനി തങ്ങളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളാലും, തങ്ങളുടെ വെറുപ്പുള്ളവാക്കുന്ന വസ്തുക്കളാലും, തങ്ങളുടെ എല്ലാ അതിക്രമങ്ങളാലും തങ്ങളെത്തന്നെ അശുദ്ധരാക്കുകയില്ല; അവർ പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അവരുടെ സകല വാസസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നുമെല്ലാം ഞാൻ അവരെ രക്ഷിച്ചു ശുദ്ധീകരിക്കും; അങ്ങനെ അവർ എന്റെ ജനമായിരിക്കും; ഞാൻ അവരുടെ ദൈവമായിരിക്കും. യെഹെസ്കേൽ 37:22, 23.

യെഹെസ്കേലിന്റെ ഒന്നു ചേരൽ അവർ ഇനി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നില്ലാത്ത സമയത്തെയും, അവർ ഇനി പാപം ചെയ്യാത്തതിനെയും, അവർ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനെയും ദൈവം അവരുടെ ഏക ദൈവമായിരിക്കുന്നതിനെയും, അവർക്കു ഒരേയൊരു രാജാവു മാത്രമുള്ളതിനെയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന 3. ഒക്ടോബർ 22-ന് ഉടമ്പടിയുടെ ദൂതൻ തന്റെ ജനത്തെ “ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ” അപ്രതീക്ഷിതമായി ദേവാലയത്തിലേക്ക് വന്നു. പത്രോസിന്റെ പ്രകാരം അന്നു മുതൽ ഒരു പുരോഹിതരാജ്യവും രാജാക്കന്മാരുമായിരിക്കേണ്ട

ജനമുള്ള ഒരു രാജ്യം സ്വീകരിക്കാനാണ് അവൻ വന്നത്. ആ തീയതിയിൽ വരുന്ന വിവാഹത്തിലേക്ക് വന്നു; അത് പൗലോസും ഹോശേയയും തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന രഹസ്യമാണ്; ദൈവത്വവും മനുഷ്യജീവവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തെ അതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. "നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തേ, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യയം" എന്നു പൗലോസ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ആ രഹസ്യം ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ നാദമുയരുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ പൂർത്തീയാകുമെന്നു യോഹന്നാൻ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ, അവൻ കാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം പൂർത്തിയാകും; അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു അറിയിച്ചതു പോലെ തന്നെ. വെളിപ്പാട് 10:7.

ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ മൂന്നാമത്തെ അയ്യോ ആകുന്നു; അത് 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് എത്തി. 1844-ലെ ചരിത്രത്തിൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ വന്നപ്പോൾ മുതൽ, അതിനുശേഷവും, ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം മുഴക്കിത്തുടങ്ങി; എന്നാൽ 1863-ലെ കലാപം ആ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാകുന്നതിനെ തടഞ്ഞു. മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ എത്തി, ഏഴാമത്തെ കാഹളം വീണ്ടും 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി; ഈ പ്രാവശ്യം "ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം" "പൂർത്തിയാകേണ്ടതാകുന്നു." ആ "മർമ്മം" ദിവ്യത്വവും മനുഷ്യത്വവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനമാണ്; അതാണ് ഒരു ലക്ഷ്യം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തെ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത്; അവർ പിന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പതാകയും സൈന്യവുമായി മാറുന്നു. ഈ കാരണത്താൽ തന്നെ, യെഹെസ്കേൽ ഗ്രന്ഥത്തിലെ മുപ്പത്തിയേഴാം അധ്യായം, യെഹെസ്കേലിനെ മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ ഒരു താഴ്വരയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതോടെ ആരംഭിക്കുന്നു. ആ അസ്ഥികൾ 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ലെ ലയോദികൃൻ അഡ്വെന്റിസത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; ഈ കാരണത്താൽ തന്നെയാണ് പൗലോസ് ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തന്റെ സുവിശേഷം ലയോദികൃർക്കു അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നത്.

ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി, ലാവോദികൃയിലെവർക്കായി, ശരീരത്തിൽ എന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഏവർക്കായും എത്ര മഹത്തായ പോരാട്ടം എനിക്കുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആശ്വസിപ്പിക്കപ്പെടുകയും, സ്നേഹത്തിൽ ഏകീകൃതരായി, ബോധ്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയത്തിന്റെ സകല സമ്പത്തുകളിലേക്കും, ദൈവത്തിന്റെയും പിതാവിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും രഹസ്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കും എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു; അവനിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും അറിവിന്റെയും സകല നിധികളും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കൊലൊസ്സ്യർ 2:1-3.

ഇതും എസെക്കീയേലിന്റെ മരിച്ച ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുമായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന വിവരണമാണ്.

“എന്ന ഓർവരണ്ട അസ്ഥികളുടെ ഈ ഉപമ ലോകത്തു നിന്നു മാത്രം ബാധകമല്ല; മഹത്തായ വെളിച്ചം ലഭിച്ച വർക്കും അതുപോലെ തന്നെ ബാധകമാണ്; കാരണം അവരും താഴ്വരയിലെ അസ്ഥികൂടങ്ങളെപ്പോലെയാണ്. അവർക്കു മനുഷ്യരുടെ ആകൃതിയും ശരീരത്തു നിന്നു ഘടനയും ഉണ്ട്; എന്ന ഓർ അവർക്കു ആത്മീയജീവൻ ഇല്ല. എന്ന ഓർ ഈ ദൃഷ്ടാന്തം വരണ്ട അസ്ഥികളെ മനുഷ്യരൂപങ്ങൾ വെറും ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന നിലയിൽ മാത്രം വിട്ടു കളയുന്നില്ല; അവയവങ്ങളുടെയും മുഖലക്ഷണങ്ങളുടെയും സമചിതത്വം മാത്രം ഉണ്ടായാൽ മതിയാകുന്നില്ല. അവനേറെ നിന്നുകൊള്ളുകയും പ്രവർത്തനത്തെ നൽകിപ്പോകു ഉണരുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു, ജീവശ്വാസം ശരീരങ്ങളെ സജീവമാക്കേണ്ടതാണ്. ഈ അസ്ഥികൾ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തെ യും ദൈവത്തു നിന്നു സഭയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന; സഭയുടെ പ്രത്യേക പരിശുദ്ധാത്മ ഓവിന്റെ ജീവൻ പകരുന്ന സ്വാധീനമാണ്. അവ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു, കർത്താവു വരണ്ട അസ്ഥികളിന്മേൽ ശ്വാസിക്കണം.”

ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ്, അതിന്റെ ജീവദായകശക്തിയോടെ, ഓരോ മനുഷ്യപ്രവർത്തനത്തിലും ഉണ്ടായിരിക്കണം; അങ്ങനെ ഓരോ ആത്മീയപേരിയും നാഡിയും പ്രവർത്തനത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവില്ലാതെ, ദൈവത്തിന്റെ ശ്വാസമില്ലാതെ, മനസ്സാക്ഷിയുടെ ജഡത്വവും ആത്മീയജീവന്റെ നഷ്ടവും ഉണ്ടാകും. ആത്മീയജീവൻ ഇല്ലാത്ത അനേകരുടെ പേരുകൾ സഭയുടെ രേഖകളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവർ കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അവർ സഭയോടു ചേർന്നിരിക്കാം; എന്നാൽ അവർ കർത്താവിനോടു ഏകീകൃതരല്ല. അവർ ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട കടമാസമുച്ചയത്തിന്റെ നിർവ്വഹണത്തിൽ ജാഗ്രതയുള്ളവരായിരിക്കാം, ജീവനുള്ളവരെന്നു കണക്കാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ ഇടയുണ്ട്; എന്നാൽ അനേകർ ‘നീ ജീവനുള്ളവൻ എന്നു പേർ ഉള്ളവൻ ആകുന്നു; എങ്കിലും നീ മരിച്ചവൻ ആകുന്നു’ എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരിൽ പെട്ടവരാണ്.

“ആത്മ ഓവ് ദൈവത്തു നിന്നു ലേക്കു യഥാർത്ഥമായി പരിവർത്തനം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ; ദൈവത്തു നിന്നു ജീവശ്വാസം ആത്മ ഓവിനെ ആത്മീയജീവിതത്തിലേക്കു സജീവമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ; സത്യത്തെ പ്രമാണിക്കുന്ന വർണ്ണാശ്വജന്മമായ സിദ്ധാന്തത്താൽ പ്രേരിതരല്ലെങ്കിൽ, അവർ എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചും നിലനിൽക്കുന്നില്ല. ഇരിക്കുന്ന അക്ഷയബീജത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവർ അല്ല. ക്രിസ്തു നീതിയിലാണ് തങ്ങളുടെ ഏക ആശ്രയം എന്നു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ; അവർ അവന്റെ സ്വഭാവം അനുകരിക്കുകയും അവന്റെ ആത്മ ഓവിൽ പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർ നഗ്നരാണ്; അവന്റെ നീതിയുടെ അങ്കി അവർ ധരിച്ചിട്ടില്ല. മരിച്ചവരെ പലപ്പോഴും ജീവനുള്ളവരായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്ന; കാരണം, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ധാരണകൾ പ്രകാരം അവർ രക്ഷ എന്നു വിളിക്കുന്നതു പ്രവർത്തിച്ചെടുക്കുന്നവർ, ദൈവത്തു നിന്നു പ്രസാദഹിതം ഇച്ഛിക്കാനും പ്രവർത്തിക്കാനും തങ്ങളിലൊളിച്ചു”

പ്രവർത്തനം നടത്തുന്ന ദൈവത്തെ ഉള്ള വരല്ല."

"ദർശനത്തിൽ യെഹെസ്കേൽ കണ്ട ഉണങ്ങിയ അസ്ഥികളുടെ താഴ്വര ഈ വർഗ്ഗത്തെ നന്നായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു." Review and Herald, January 17, 1893.

ലാവൊദികൃർക്കുള്ള സന്ദേശം ആദ്യം 1856-ൽ അഡ്വൻറിസത്തിന് മുമ്പാകെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അതേ വർഷം തന്നെയാണ് കർത്താവ് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറാം അദ്ധ്യായത്തിലെ "ഏഴ് പ്രാവശ്യം" എന്നതിന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചം തുറന്നുകാട്ടിയത്. അനുതാപത്തിനായി ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു ആന്തരിക സന്ദേശവും, പ്രവചനത്തിന്റെ ഒരു ബാഹ്യ സന്ദേശവും ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന 1856-ലെ സന്ദേശം 1863-ൽ നിരസിക്കപ്പെട്ടു. "നിങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു, മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശ" എന്ന രഹസ്യത്തെ സംബന്ധിച്ച ലാവൊദികൃസന്ദേശം 1888-ൽ മുപ്പന്മാരായ ജോൺസും വാഗണറും വഴി വീണ്ടും പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു; ആ സന്ദേശവും ലാവൊദികൃർക്കുള്ള സന്ദേശമെന്നായി സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

വരി പിന്നാലെ വരിയായി, യെഹെസ്കേൽ അദ്ധ്യായം മുപ്പത്തേഴ്, യെഹെസ്കേൽ ആത്മീയമായി 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ലേക്ക് കൊണ്ടുപോകപ്പെടുന്നതോടെ ആരംഭിക്കുന്നു; അവിടെ അവൻ പാപങ്ങളിലും അതിക്രമങ്ങളിലും മരിച്ചിരിക്കുന്ന ലാവൊദികൃൻ അഡ്വൻറിസത്തിന്റെ ഒരു ദർശനം നൽകപ്പെടുന്നു. അവനോടു രണ്ടു വ്യത്യസ്തമായ പ്രവചനസന്ദേശങ്ങൾ അറിയിപ്പാൻ കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആദ്യത്തേത് ഒരു ചേർച്ചയെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു, എങ്കിലും ശരീരങ്ങൾ ഇനിയും മരിച്ചവ തന്നെയാണ്. രണ്ടാമത്തെ പ്രവചനം "നാല് കാറ്റുകളുടെ" സന്ദേശം അസ്ഥികളിലേക്കു ജീവൻ ഊതേണ്ടതിന്നു വിളിക്കുന്നു. നാല് കാറ്റുകളുടെ സന്ദേശം, നാല് ദൂതന്മാർ നാല് കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുനിർത്തുന്നതായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന, ഒരു ലക്ഷം നാല്പ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രയിടൽ സന്ദേശമാണ്. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ആ നാല് കാറ്റുകളെയും, തടഞ്ഞുവെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ പൊട്ടിച്ചാടിപ്പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു "ക്രൂദ്ധമായ കുതിര"യായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഇസ്ലാമിന്റെ ആ ക്രൂദ്ധമായ കുതിര പൊട്ടിച്ചാടിപ്പോയി തന്റെ പാതയിൽ മരണവും നാശവും വരുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് അത് ചെയ്തതുപോലെ, ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന സൺഡേ ലോവിൽ അതു വീണ്ടും വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ആ സന്ദേശം മരിച്ച ദേഹങ്ങളെ അവരുടെ കാലിന്മേൽ നിലകൊള്ളുന്ന ഏകീകൃത സൈന്യമായി കൊണ്ടുവരുന്നതു. ആ ഏകീകൃത സൈന്യം ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തോടുള്ള പ്രതികരണമായി അവരുടെ കാലിന്മേൽ നിലകൊള്ളുവാൻ കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നതു; എന്തെന്നാൽ ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം മുഴക്കുന്നതിന്റെ നാളുകളിൽ, നൂറുനാലുപത്തു നാലായിരം പേരുടെ ക്രിസ്തുവുമായുള്ള വിവാഹത്തിന്റെ

രഹസ്യം നിവൃത്തം ിയാകും.

അപ്പോൾ രണ്ട് ചുവരുകൾ ഒന്നായി ചേർന്നു ഒരു ജാതിയാകുന്നതു യെഹെസ്കേലിന് കാണിക്കപ്പെടുന്നു. ആ രണ്ട് ചുവരുകൾ ഇസ്രായേലിന്റെ വടക്കൻ രാജ്യവും യെഹൂദയുടെ തെക്കൻ രാജ്യവും ആകുന്നു; അവ പരസ്പര ചിതറിപ്പോകലിന്റെ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറുപത് വർഷങ്ങളെന്ന കാലയളവുകളുടെ അവസാനത്തിൽ ഒരു ജാതിയായി ഒന്നിച്ചുചേരുന്നു. അവരുടെ പരസ്പര സമാപനം ഒരു ആത്മീയ മന്ദിരത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നു; അതു പരസ്പര ചിതറിപ്പോകൽ കാലങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും ഉള്ള നാൽപ്പത്താറു വർഷങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പഠനം നാം തുടരും.

“അവർ പ്രഭാതത്തിൽ നേരത്തെ എഴുന്നേറ്റ് തെക്കോവയുടെ മരുഭൂമിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു; അവർ പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യെഹോശാഫാത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: യെഹൂദാവേ, യെരൂശലേമിലെ നിവാസികളേ, എന്റെ വാക്കു കേൾപ്പിൻ; നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ വിശ്വസിച്ചിൻ; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ സ്ഥിരപ്പെടും; അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരിൽ വിശ്വസിച്ചിൻ; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ സഫലരാകും. 2 ദിനവൃത്താന്തം 20:20.”

“നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയിൽ വിശ്വസിച്ചിൻ; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ സ്ഥിരപ്പെടും; അവന്റെ പ്രവാചകന്മാരിൽ വിശ്വസിച്ചിൻ; അങ്ങനെ നിങ്ങൾ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കും.”

“യെശയ്യാവു 8:20. ‘നിയമത്തിങ്കലേക്കും സാക്ഷ്യത്തിങ്കലേക്കും; അവർ ഈ വചനപ്രകാരം സംസാരിക്കാത്ത പക്ഷം, അവരിൽ വെളിച്ചമില്ലാത്തതിനാലാകുന്നു.’”

“ഇവിടെ ദൈവജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ രണ്ട് വചനങ്ങൾ വെക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: വിജയത്തിനുള്ള രണ്ട് വ്യവസ്ഥകൾ. യഹോവ തന്നെ അരുളിച്ചെയ്ത ന്യായപ്രമാണവും പ്രവചനാത്മാവും, അവന്റെ ജനത്തെ എല്ലാ അനുഭവങ്ങളിലും നയിക്കേണ്ട ജ്ഞാനത്തിന്റെ രണ്ട് ഉറവിടങ്ങളാകുന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകം 4:6. ‘ഇതു ജാതികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിങ്ങളുടെ ജ്ഞാനവും നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയുമാകുന്നു; അവർ പറയും: തീർച്ചയായും ഈ മഹാജനം ജ്ഞാനവും ബോധവുമുള്ള ജനമാകുന്നു.’”

“ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവചനാത്മാവും സഭയെ നയിക്കാനും ഉപദേശിക്കാനും കൈകോർത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു; സഭ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിന് അനുസരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതിനെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏത് സമയത്തും, അവളെ സത്യത്തിന്റെ വഴിയിൽ നയിക്കേണ്ടതിന്നു പ്രവചനാത്മാവ് അയക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

“വെളിപ്പാട് 12:17. ‘അപ്പോൾ മഹാസർപ്പം സ്ത്രീയോടു കോപിച്ചു, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ കാത്തു കൊള്ളുകയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ

സാക്ഷ്യം ഉള്ള വരായ അവളുടെ സന്തതിയുടെ ശേഷിപ്പിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പോയി.' ഈ പ്രവചനം ശേഷിപ്പായ സഭ ദൈവത്തെ അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ അംഗീകരിക്കുകയും പ്രവചനദാനം കൈവശം വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടുള്ള അനുസരണവും പ്രവചനാത്മകവും എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ജനത്തെ വേർതിരിച്ചറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്; സാധാരണയായി പരീക്ഷണം ഇപ്പോഴുള്ള പ്രകടനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തന്നെ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്."

യിരെമ്യാവിന്റെ കാലത്തു ജനങ്ങൾക്ക് മോശ, ഏലീയാവു, അല്ലെങ്കിൽ എലീശാ എന്നിവരുടെ സന്ദേശത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു സംശയവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ ദൈവം യിരെമ്യാവിന് അയച്ച സന്ദേശത്തെ അവർ സംശയിക്കുകയും തള്ളിക്കളയുകയും ചെയ്തു; അതിന്റെ ശക്തിയും പ്രഭാവവും നിഷ്പലമായി, അവസാനം ദൈവം അവരെ പ്രവാസത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു പരിഹാരവും ശേഷിക്കാതെയായി.

"അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവസങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ യിരെമ്യാവിന്റെ സന്ദേശം സത്യമായിരുന്നു എന്നു പഠിച്ചറിഞ്ഞിരുന്നു; അവരുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദിവസങ്ങളിൽ അവർ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവന്റെ സന്ദേശം അവർ സ്വീകരിച്ചേനെ എന്നു അവർ തങ്ങളെത്തന്നെ വിശ്വസിച്ചിട്ടു; എന്നാൽ അതേ സമയം, സകല പ്രവാചകന്മാരും എഴുതിയിരുന്നവനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം അവർ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

"ലോകത്തിൽ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഉദിച്ചതുപോലെ, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിലും ശക്തിയിലും സഭയ്ക്കു വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ളതായ ഈ സന്ദേശത്തോടുകൂടെ, പ്രവചനദാനവും ഉടൻ തന്നെ വീണ്ടും പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ വികാസത്തിലും അതിനെ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിലും ഈ ദാനം അത്യന്തം പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു പങ്ക് വഹിച്ചു.

"ശാസ്ത്രവചനങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥാപനങ്ങളെയും പ്രവർത്തനരീതികളെയും സംബന്ധിച്ചു സന്ദേശത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ വിശ്വാസത്തെ കുലുക്കുകയും പ്രവർത്തനത്തിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു ഇടയാക്കുന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉദിച്ചുവരുന്നിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മ വാക്ക് എപ്പോഴും ആ സാഹചര്യത്തിൽ വെളിച്ചം വീശിയിരിക്കുന്നതുപോലെ എപ്പോഴും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തിലേക്കു ചിന്തയിൽ ഏകതയും പ്രവർത്തിയിൽ ഐക്യസൗഹാർദ്ദവും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതുപോലെ സന്ദേശത്തിന്റെ വികാസത്തിലും പ്രവർത്തിയുടെ വളർച്ചയിലും ഉണ്ടായ എല്ലാ പ്രതിസന്ധികളിലും, ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തോടും പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മവാചിന്റെ

വെളിച്ചത്തോടും ദൃഢമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന വർവിജയിച്ചു നിൽക്കുന്ന
പ്രവർത്തനവും അവരുടെ കൈകളിൽ അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചു നിൽക്കുന്ന
Loma Linda Messages, 34.